

paa ny, hvilke Udveje er der? Vil den højtærede Minister rolig se paa, at de paagældende nødes til før eller senere at melde sig til Fattigvæsenet? Jeg hører nok, at den højtærede Minister trøster sig med, at det ikke vil ske. Jeg for mit Vedkommende haaber og ønsker selvfølgelig, at det maa ske med saa faa som muligt. Men det vil kun ske paa den Maade, at Tusinder af Hjem og Tusinder af Børn skal sidde og sulte Dag efter Dag. Selvfølgelig vil de søge at holde sig fri af Fattigvæsenet, men heller ikke der behøver den højtærede Minister at tale haanligt om Film, om Opstilling udenfor Kontorer, det er ganske upassende at føre saadan Tale. Selvfølgelig vil de længst muligt søge at holde sig fri for Fattigvæsenet, men det kan kun ske paa den Maade, at Familieme, ogsaa Børnene, lider den bitreste Nød. Jeg ved ikke, om det kan siges i vor Tid at være en Opgave for en Regering og en Indenrigsminister at tilvejebringe en saadan Tilstand for et større eller mindre Tal af Landets Borgere og deres Børn. Der vil blive en frygtelig Nødstilstand efter denne Forordnings Udstedelse. Den højtærede Minister har selvfølgelig Ret i, at det blev ikke saa forfærdelig mange, der gik til Fattigvæsenet efter Cirkulæret af 21. Marts, men det var saa sandt ikke den højtærede Ministers Skyld, det var Kommunernes Skyld, de socialdemokratiske Flertals Skyld, der bevilgede de fornødne Penge til Hjælpekasserne, der derefter traf den Aftale med Fattigvæsenet, at naar der meldte sig Folk, der ikke hørte hjemme under Fattigvæsenet, skulde man, før man gav dem Understøttelse, henvise dem til Hjælpekassen. Saa kan den højtærede Minister godt komme og fortælle, at det er ulovligt, men det er menneskeligt handlet og rigtigt handlet. Derved undgik den højtærede Minister at se Tusinder og atter Tusinder melde sig til Fattigvæsenet, de fik Hjælp paa anden Maade. Nu har den højtærede Minister sat Bom for en saadan Anvendelse af Hjælpekasserne, men saa er Spørgsmaalet der og mere brændende i den kommende Tid: Skal vi rolig se paa, at den ene hæderlige Familiefader efter den anden, som blot paa Grund af et slet Samfundssystem er kastet ud i Arbejdsløshed efter en lang Sulteperiode, jages til Fattigvæsenet, maaske i Maaneder, paa Grund af enevældige Lyster hos en Minister? Jeg synes ikke, at en Minister, der ønsker en saadan Udvikling, kan nyde almindelig Tillid. Jeg ved af den højtærede Ministers Presse, at der ingen Mu-

lighed er for, at Forhandlingen i Dag giver noget Resultat. Det er paa Forhaand givet, at den højtærede Minister har Magten, og han bruger den. Han taler om min Magt. Jeg ved ikke af, at jeg gaar og pukker paa Magt, men jeg ved, at Ministeren gør det ved alle mulige Lejligheder, og han bruger den haardhændet overfor de fattigste i vort Samfund. Hvis jeg har nogen Magt — den kan være ringe nok — bruger jeg den i hvert Fald til Fordel for de fattige, og det gør en væsentlig Forskel. Den Minister, der handler paa den Maade overfor de arbejdsløse, som den højtærede Minister har gjort det i sit Cirkulære, og som derefter, som han har gjort det i Dag, overlegent og haanligt afviser Klager over den Tilstand, der er opstaaet, kan i hvert Fald ikke gøre sig Haab om nogen Art af Tillid fra de brede Lag i Befolkningen. Jeg skal derfor tillade mig, til Trods for at jeg kender Resultatet — det har jeg læst mig til i den højtærede Ministers Højrepressen — at foreslaa følgende Udtalelse af Folketinget:

„Idet Folketinget misbilliger den af Indenrigsministeren ved Cirkulære af 13. Juli d. A. truffne Afgørelse angaaende de arbejdsløse og opfordrer Ministeren til at underkaste Sagen en ny Prøvelse og til at raade Bod paa den Uret, som ved Cirkulærets Bestemmelser øves mod mange Tusinde Borgere, der uden egen Skyld er ude i Arbejdsløshed, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Jeg anbefaler dem, der ønsker Ret og Retfærdighed ogsaa for de fattigste, at stemme for denne Udtalelse.

Formanden: Der er altsaa af Forespørgeren stillet følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget misbilliger den af Indenrigsministeren ved Cirkulære af 13. Juli d. A. truffne Afgørelse angaaende de arbejdsløse og opfordrer Ministeren til at underkaste Sagen en ny Prøvelse og til at raade Bod paa den Uret, som ved Cirkulærets Bestemmelser øves mod mange Tusinde Borgere, der uden egen Skyld er ude i Arbejdsløshed, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Det er herom, Forhandlingen nu drejer sig.

Lillelund: Det ærede Medlem Hr. Stauning og det Parti, han tilhører, har ønsket i Dag ved en Forespørgsel til Indenrigsministeren at bringe dennes Afgørelse ved den omtalte Bekendtgørelse frem til Afgørelse her i Tinget. Det ærede Medlem